

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 398
Sâmbătă,
27
iunie
1992
5 lei

Plouă cu...

La noi plouă cu președinți (candidați la...) și sărăcie lucie. Prin alte părți — cu războaie locale (ne la locul lor).

Milionarul, avarul și calicul se îmbulzesc la fotoliul din Cotroceni — că doar e democrație — neavînd ca piatră de încercare decît tiribomba creponată a vorbelor (unicolore sau tricolore). Că la vorbă sîntem tari. Dovada: iată că după doi ani de guvernare fesenistă adevărul (și electoratul) umblă cu capul

Editorial

spart și cu sacoșa goală. Ba și cu gura căscată de uimire că Dumnezeu și Sf. Petru nu mai bat meleagurile noastre, îmbrăcați în cioareci, făcînd tot felul de minuni. Că, vorba filosofului Petre Țuțea: „Dumnezeu n-are doar grija de-a ne da nouă un picior în fund ca să facem un pas înainte”. (Avea umor, filosoful, dar nu glumea cu cele sfinte).

Așadar, pentru președinție vor fi, azi-mîine, mai mulți candidați decît alegători, cărora li s-a făcut lehamite de jongleria asta cu „uite popa nu e popa” (uite data alegerilor, nu e data; uite vara prin septembrie...), lehamite și gura aguridă de-atîtea spuse în vînt. Dar ce va fi la toamnă, va fi, și vom vedea. Important e ceea ce facem acum! Stăm la... para mălăiață sau scuturăm pomul, pentru a putea alege poama bună, și a mătura putregaiul? Pentru că adevăratele alegeri se fac pînă la votare. Ștampila „votat” consfințește o hotărîre deja luată, o alegere bine gîndită. Altfel, în cabină (pe la sate împodobită cu cerși) față-n față cu un vraf de liste încondeiate o să punem ștampila de-a surda și de-a oarba (ca în Duminica Orbului) și apoi Dumnezeu cu mila și noi cu înțelepciunea (înțelegerile) de la Istanbul.

Trăian SUCIU

Solidaritatea Național-
Democrată

Scrisoare către cetățenii României

În urmă cu puțină vreme ați aflat de bonurile de valoare pe care urmează să le primiți. Mulți dintre dumneavoastră s-au bucurat văzînd în acest fapt un gest de generozitate al guvernării postrevoluționare față de cetățenii țării. Destui alții însă și-au dat seama că în spațiile acestei operații se ascunde, poate, cel mai mare răf la care a fost supus un popor în istoria omenirii.

Timp de aproape o jumătate de secol, dumneavoastră, cetățenii României ați muncit și ați suferit, iar din munca dumneavoastră s-a strîns o avere imensă (sub formă de fabrici, combinate, hoteluri, combine, tractoare etc.) care vi se cuvine în întregime, deoarece în întregime ea este rodul muncii și privațiunilor suferite de dumneavoastră.

Așa-zisa Agenție Națională de Privatizare vă va da sub forma carnetelor de proprietate, din propria dumneavoastră avere doar 1-2 la sută — un rușinos „bacșiș”

(Continuare în pag. a III-a)
Dr. Constantin COJOCARU

1. Prostia politică de performanță

Nici nu mai știu cîte tururi de scrutin au fost necesare ca să se aleagă, în cele din urmă, un primar al Iașului. Românii nu se mai duc la urne. Nici nu au avut timp să deprindă democrația și li s-a și făcut lehamite de ea. Dar să-l parafrazăm pe Bulă: ce, asta-i democrație?

Pentru cei mulți, nededați la politică, e limpede că și azi o duc prost și asta, văd și ei, din cauză că n-au pus unde trebuia ștampila în Duminica Orbului. În sinea lor se simt înșelați. Atunci, la 20 mai '90, s-au sculat de dimineată, au stat la coadă la secțiile de vot, și-au făcut datoria cetățenească, cîstîț, corect, și ce a ieșit? Mai mult circ decît parlament. A ajuns lumea să spună că pe vremea lui Ceaușescu nu vedeai așa ceva. Normal. Atunci era un singur caraghios-șef, care-i pune în umbră pe toți ceilalți. Acum e „democrație” și fiecare uzează de dreptul lui la ridicol.

Încet dar sigur, românii încep să se dumirească: nu e suficient să votezi, trebuie să și alegi. Căci, așa cum scrie în Talmud, Dumnezeu a creat și „un animal în formă umană” (Midrash Talpioth, pag. 225-L). Eroarea de a alege un astfel de animal, crezînd că e om, pe post de parlamentar s-a făcut, o vedem, cu mare pagubă pentru țară. Și, ce e mai rău, cu desăvîrșită nerușinare, tot cei care ne-au umilit, schingiuit, și tîlhărit atîta amar de vreme, se înghesuie în frunte, să ne „conducă” și pe mai

departe; ca și cînd ar fi un merit că după decembrie '89 au menținut cu succes mizeria, ineficiența și corupția.

După doi ani și jumătate de amețală și tulbureală ar fi timpul să ne venim în fire, să limpezim apele, fie și cu piatră acră. Trebuie să decidem. Să punem dosarele pe masă și să judecăm; de data asta trebuie să știm ce alegem.

Cel păcălit o dată poate fi un om de bună credință, dar cel păcălit și a doua oară, cu același truc, dovedește slăbiciune de minte. Pînă acum n-am auzit să fie un concurs, la scară mondială, sau măcar continentală, pentru cel mai prost popor din lume. Se pare însă, după cele ce se întîmplă la noi în țară, de doi ani și jumătate încoace, că am candida la titlu. Bineînțeles că hobiurile nu se discută. Atîta doar că nu orice performanță onorează și, mai ales, nu ține de foame. La revedere, pe 27 septembrie!

Constantin IORGULESCU

Pelerinaj

Ieri un grup de călugări de la Sf. Mt. ATHOS a sosit în Sibiu cu o Sfîntă Icoană care conține lemn din Sfînta Cruce a Mîntuitorului. Astăzi, în fața Sfîntei Icoane se pot închina toți pelerinii. Această Sfîntă Icoană va fi dusă la Putna în ziua ridicării lui Ștefan Voievod în rîndul Sfîntilor Neamului. (M.G.)

La Istanbul

Moldova și Imperiul rus

Realități istorice

- Bogdan Vodă I, în 1359, întemeiază Țara Moldovei
- Ivan cel Groaznic în 1547—1584, înființează imperiul multinațional rus
- Deci, Moldova funcționează, istoric și politic, înaintea înființării imperiului rus cu două secole
- În 1711, Petru cel Mare recunoaște domnitorului Dimitrie Cantemir granițele Moldovei pe Nistru
- Abia în 1792 Rusia ajunge la Nistru și se învecinează cu Moldova

În neconținută presimțire de dezastru

— Interviu cu scriitorul VLA-DIMIR MUNTEANU, redactor șef al revistei „Euphoriion” —

— După „Lecția de dezbinare” ilustrată de Radu Cămpăanu, care demonstrează un pragmatism cinic în peisajul nostru politic, se pare că și Alianța Civică și-a însușit-o. De fapt, cum s-a ajuns, printr-o transbordare de idei înspire interese difuze, ori poate nu tocmai difuze, în această stare?

— N-aș spune că este o transbordare de idei. Pur și simplu, e mult mai jalnic totul. Sînt interese, da, difuze, să zicem, cu siguranță este un mod de a exhiba orgoliul și a accepta placiditatea acestor „lipse de speranțe” în care ni se „propune să trăim, avansîndu-se candidați care, fie și numai numeric, nu fac altceva decît să dezorienteze. Să ne mențînă, în continuare,

la starea de obiect în neconținută presimțire de dezastru.

— Ștefan Aug. Doinaș diferențiază rolul „micului electorat” din cadrul Convenției Democratice, care pare a fi „aservit unei grave confuzii”, de „marele electorat”, cel al țării, care s-ar putea să-l aleagă, efectiv, pe viitorul președinte. Există, oare, șansa întrepătrunderii intereselor celor două electorate?

— Diferențierea domnului Doinaș este reală. În același timp este falsă. Micul electorat face parte din marele electorat. Problema este că dinamismul lui să injecteze în inerta acestuia din urmă — deci, să se și întrepătrundă în plan constructiv —, energia necesară pentru asumarea, după atîtea deziluzii, a responsabilității de care nimeni nu-l poate scuti, fără prejudicii catastrofale asupra destinului național.

(Continuare în pag. a II-a)
A consemnat Andrei ILENI

Sfinții Apostoli Petru și Pavel

După mai multe sau mai puține zile de post — la 29 iunie — Biserica Ortodoxă prăznuiește pe așa numiții „Sfinții măritii, întru tot lăudații și mai-marii Apostolilor Petru și Pavel”.

În cartea cu slujbele sfinților din luna iunie sînt scrise următoarele mărturii despre cel dintîi dintre acești apostoli:

„Sfîntul Petru era frate cu Andrei, cel întîi chemat, trăgîndu-se dintr-un orășel mic și neînsemnat, adică din Betsaida, feciorul lui Iona, din neamul lui Simeon, pe vremea arhierului Ircani. Trăind cu mare lipsă și sărăcie, își ținea viața cu osteneala mîinilor sale. Murind tatăl său Iona, Simeon căsătorindu-se și-a luat femeie (...) Mergînd Iisus la lacul Ghenezaretului și aflînd pe Andrei și pe Petru unde-și întindeau năvodul și mrejele, i-a chemat și îndată au urmat după Dînsul. După aceea propovăduind Petru Evanghelia în Iudeea, Antiohia, Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia, s-a pororit pînă la Roma. Și pentru că a biruit cu minunile pe Simon vrăjitorul, împărășind acolo Nero, a fost răstignit cu capul în jos, precum el însuși a cerut și a

primit fericitul sfîrșit” (Mîneiu pe Iunie, Ed. V, București, 1978, p. 270).

Despre cel de al doilea sfînt apostol sărbătorit astăzi sînt scrise următoarele amănunte:

„Sfîntul Pavel era și el eвреu, din neamul lui Veniamin dintre farisei, fiind învățat de Gamaliel și instruit

apostol”.

Sărbători creștine

Ît desăvîrșit în Begea lui Moise. Locuia în Tars, care fiind fierbinte iubitor Legii, jefuia și strica Biserica lui Hristos și eu a lui vole și sfat a fost omorît întîiul mucenic Ștefan. Deci, cunoscîndu-se de Dumnezeu în amiaza zilei și orbindu-l-se vederea, i s-a trimis glas dumnezeiesc din cer, prin care a fost trimis către Anania, vechiul ucenic al Domnului, ce locuia în Damasc; și acela învățîndu-l, l-a botezat. Și fiindcă s-a făcut vas alegerii, a purces, ca și cum ar fi zburat cu aripi, de a înconjurat și a cuprins toată lumea; și ajungînd la Roma și învățînd

pe mulți, și-a săvîrșit viața acolo, tăindu-i-se capul din porunca împăratului Nero pentru mărturisirea lui Hristos în urma lui Petru” (Idem, p. 271).

Meritele acestor sfinți apostoli sînt cîntate în stihiri de slujbă bisericească scrise mai jos pentru fiecare aparte:

... După vrednicie cu adevărat, te-ai arătat piatra credinței și purtător de cheile darului, Petre apostole” (Idem, p. 264).

... Pînă la al treilea cer după vrednicie sus te-ai ridicat și la rai ai ajuns, Pa-vele apostole (Idem, p. 265).

Pentru aceste merite, Sfinții Apostoli Petru și Pavel sînt rugați în alt sfîrșit de cîntarea bisericească: „Apostoli ai lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli cereți, pentru cei ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea voastră” (Ibidem).

Cu deplină evlavie creștină, cu credință în Dumnezeu și cu dragoste de oameni — după cele scrise în epistolele acestor scriitori biblici — prăznuim pe Sfinții Petru și Pavel și îi recunoaștem ca pe cei dintîi dintre apostolii Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.

Pr. I. BUTA

II. Religia și Biserica Greco-Catolică — O necesitate istorică

În mod foarte succint am arătat starea de spirit, socială, economică, și culturală a românilor din Transilvania. Poporul ardelean a rezistat împotriva adoptării religiilor calvină, luterană și unitariană. Altfel s-au petrecut lucrurile cînd s-a pus în discuție Unirea cu Roma.

Episcopul Teofil, fiul lui Simion Szeremi, român de origine, nobil din Teiuș, care a fost hirotonisit la București, în septembrie 1692 și confirmat de Guvernatorul Transilvaniei Banffy, în februarie 1697 a convocat un Sinod la Alba Iulia, cu care ocazie s-a analizat și s-a concluzionat că tutela calvină sau luterană nu aduce nimic bun poporului român și nici clerului. După o cercetare minuțioasă s-a constatat că o unire cu Biserica Romei Catolice va atrage după sine avantaje de viitor pentru masele largi românești.

În această circumstanță, la 21 martie 1697 se redactează un act care e trimis la Împăratul Leopold și Arhiepiscopului Ungariei și în care se arată condițiile unirii cu Roma și anume: Papa este recunoscut ca șef al Bisericii Creștine, se admite Purgatoriul, Duhul Sfînt purcede și de la Fiul nu numai de la Tatăl.

Clerul Român a cerut ca Biserica română să se bucure de ritul Grec. Însă, în 12 iulie 1697 Teofil moare, îi urmează Episcopul Atanasie, hirotonisit în Tîra Românească la 1 febr. 1698. În aprilie același an a apărut un edict Imperial adresat Guvernului din Transilvania, în care se spune că preoții români care se vor pronunța pentru unirea cu Roma se vor bucura de aceleași drepturi ca și preoții catolici. Prin urmare o garanție împărătească — un număr de 38 de protopopi semnează adeziunea de unire cu Biserica Romano-Catolică. Așa se acordă Bisericii Unite și clerului toate drepturile și imunitățile. Preoții scapă de iobăgie,

de clacă și orice prestații militare. Episcopul Atanasie semnează Unirea cu Biserica Romei abia în 20 martie 1701. Cu această ocazie țărani români care vor trece la noua religie nu vor fi socotiți tolerați, ei avînd aceleași drepturi cu romano-catolicii, însă, Dieta din Alba Iulia n-a recunoscut acest drept. De aici au rezultat urmări favorabile sub raport cultural și social. Convulsunile între Uniți și Ortodocși au durat mai mult timp. Procesul unirii odată pornit, nu a mai putut fi oprit sau deturnat.

După moartea lui Atanasie (1713), Sinodul Protopopilor după mai multe ședințe — îl alege ca Episcop pe Ioan Patachi, cu sediul în Făgăraș. Dar în 1727, acest Episcop moare; se bănuiește că a fost otrăvit.

Urmează la scaunul episcopal Ioan Inochentie Clain, fiu de țaran din comuna Sadu — Sibiu; Sinodul în 1728 îl alege, iar Împăratul, în 1729, confirmă alegerea. Obține loc în Dieta Transilvaniei, cu drept de vot. Era prima dată cînd un valah oropsit a ajuns alături de cele trei națiuni: unguri, sași și secui. A dus o luptă asiduă, timp de 12 ani, pentru dezrobirea politică și socială a românilor din Transilvania. Reședința a mutat-o de la Făgăraș, la Blaj.

În anul 1737, Episcopul Clain hotărăște să ridice în Blaj o mănăstire cu seminar pentru preoți, o Catedrală și o reședință Episcopală. Lucrările încep în 1741. Dar n-a apucat să-și vadă opera terminată, deoarece Dieta Transilvaniei și guvernul l-au sabotat și astfel a fost silit să se retragă din funcție. S-a retras la o mănăstire din Roma, unde a murit în 1768.

Vasile GIURGIU

Poeți

basarabeni

contemporani —

Grigore Vieru

Steaua mamei

— Pe fag dulce-amărit
Arde, mamă, alba-ți stea.
Te uitași la ea atît
Încît semeni azi cu ea.

Ziua, noaptea, la apus
Ardeți către tot ce-i sfînt,
Luminînd pe rînd de sus
Fața cestui vechi pămînt.

— Ardem. Căci în lung
și-n lat
Nu-i mai tragic nenoroc;
Stea cu foc înstrăinat
Și durere fără loc.

În neconținută presimțire de dezastru

(Urmare din pag. 1)

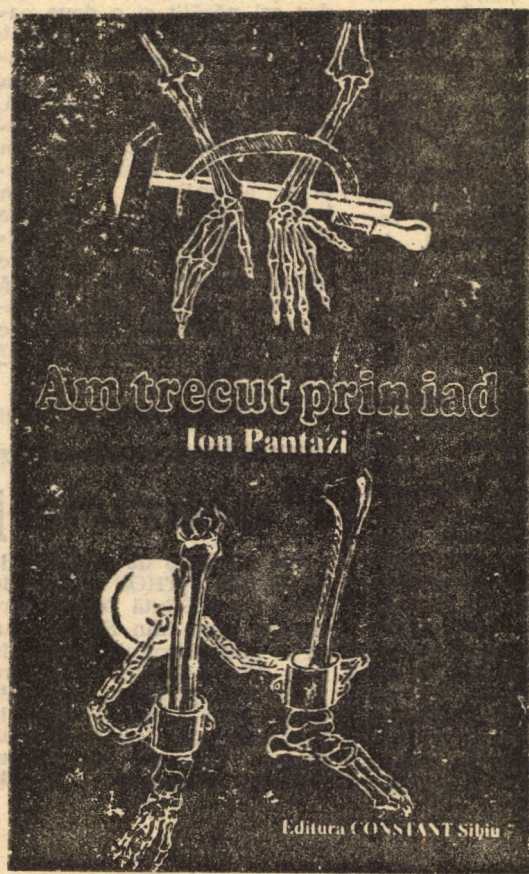
— Să presupunem că se va ajunge, printr-o alegere înțeleaptă, la o figură politică materializată în interesele opoziției unite, care să fie o replică ideală pentru garantarea intereselor majorității. În acel moment, aș spune eu, s-ar sparge corelația dintre aspirație și promisiunile realizabile. Ce se poate întrevădea, în continuare?

— Să acceptăm supoziția unei alegeri „bune”, a unei victorii a opoziției unite. Va fi, fără îndoială, rezultatul unui standard de cultură politică, marcat de atitudine afectivă. În acest caz, întrevăd tocmă o echilibrare între aspirație și promisiunile realizabile, o echilibrare care se întinde pe o durată de ani de zile și presupune cel puțin trei lucruri: evitarea unor conflicte etnice sau chiar războaie interstatale; înlocuirea tuturor rinocerilor de formație marxistă și a fluzilor lor parazitare; activarea forțelor țării capabile de nou.

— Spuneai, la pagina 233 a romanului „Depoziția”: „Noi sîntem reali pentru că noi nu putem fi distruși. În numele suferinței noastre se seamănă și se orînduiește ceea ce se seamănă și se orînduiește. De aceea trebuie să ne îndepărtăm într-un fel de noi înșine”. Dar oare nu se îndepărtează de noi șansa orînduirii și, implicit, suferințele noastre să se multiplifice?

noștri — viitori muzicieni. 16,00 Magazin agricol. 16,30 Muzică pentru toți. 17,00 Actualități. 17,05 Emisiunea în limba maghiară. 18,35 Pro Patria. 19,30 Desene animate: „Casa zburătoare”. 20,00 Actualități. 20,35 ... Această poartă a creștinătății. (6). 21,10 Studioul economic. 21,40 Teatru TV: „Berthe”. După Guy de Maupassant (Fr., 1986). 22,40 America la ea acasă (I). 23,10 Actualitatea sportivă. 23,35 Cronica Parlamentului. Actualități. 0,05 Confluente. 0,35 Închiderea programului.

„Am trecut prin iad”

Este amara constatare, ce ține locul titlului cărții lui Ion Pantazi, care realizează o foarte interesantă analiză a fenomenului concentraționar românesc, văzut din interiorul său. Înaintat la gradul de căpitan în rezervă în 1947 (în timpul detenției, o mare curiozitate a regimului comunist!) el a executat 16 ani de închisoare, din care 10 cu condamnare, iar 6 fără nici o justificare juridică. Dincolo de grelele anchete, bătăi, izolări și greve, autorul conturează imaginea unui univers puternic traumatizat de urgia comunistă. Cu real talent scriitoricesc, Ion Pantazi construiește un mozaic memorialistic în care regăsim informații de mare valoare despre Carol al II-lea, regele Mihai, Iuliu Maniu și multe alte personalități ale vremii, pe care autorul — fiu al generalului Constantin Pantazi, ministru de război în timpul lui Antonescu — le-a cunoscut.

Adevărul frust ce se resimte în paginile cărții este baza de la care Ion Pantazi pornește în realizarea unor ample comentarii socio-politice, cu certă valoare documentar-istorică. Constatările autorului, fără a fi injuste sau pătimase, șochează cititorul contemporan. Comportamentul pe front și în închisori al țărănilor, muncitorilor, intelectualilor, preoților de diferite culori este zguduitor, oscilînd de la martiriu pînă la cea mai abjectă capitulare morală.

Am trecut prin iad este o carte care se impune spre lectură, nu doar de către istorici, ci de toți cei care vor să cunoască imaginea comunismului real. Chiar dacă unii ar califica drept cinică imaginea redată de autor, nu lipsește niciodată filonul adînc uman, care răzbate din fiecare pagină. Să amintim doar momentul cînd evadatul din mina Căvnic este ascuns și scăpat, de urmărirea securității, de către un secretar de partid (!) O carte ce merită citită.

Marius GHEORGHIU

PROGRAM

LUNI, 29 iunie 1992

14,00 Actualități. 14,10 Calendarul zilei. 14,20 Bună ziua, America! 15,20 Avanzămiera săptămînii. 15,40 Copiii

Scrisoare către cetățenii României

(Continuare din pag. 1)

pentru a vă determina să acceptați ca restul averii naționale, care de drept vă aparține, să fie vîndută la prețuri de nimica, unei mafii de speculanți din țară și străinătate. Cu ceea ce veți primi nu veți putea cumpăra, în condiții de licitație, nici măcar o singură acțiune la o întreprindere cu adevărat competitivă. În final, veți constata că nu ați primit aproape nimic. Va fi însă, prea târziu: averea națiunii, a dumneavoastră deci, va fi deja înstrăinată, iar dumneavoastră veți rămîne — după o jumătate de secol de muncă și suferință — săraci în propria dumneavoastră țară — mîna de lucru ieftină la cheremul unei oligarhii economico-financiare.

De peste doi ani ne străduim, prin mijloace foarte puține, care ne stau la dispoziție, să vă atragem atenția asupra extraordinarului pericol în care se găsește NAȚIUNEA ROMÂNĂ — și fiecare dintre dumneavoastră, prin înstrăinarea averii naționale. În același timp am pus la punct un proiect de reforme care să servească cu adevărat intereselor NAȚIUNII și ale fiecărui cetățean în parte: în cadrul DOCTRINEI

GOJOCARU, avînd integrate propunerile profesorului RUGINA, se prevede ca fiecare familie de cetățeni români să primească, din averea acumulată în perioada dictaturii comuniste, o parte de capital, în valoare medie de 5—6 milioane de lei, care îi va aduce un venit mediu de circa 40 de mii de lei pe lună.

Numai prin împărțirea întregii averi naționale privatizabile printre cetățenii țării se va naște o NAȚIUNE puternică, cu șanse reale de prosperitate, trăind într-o țară cu adevărat democratică.

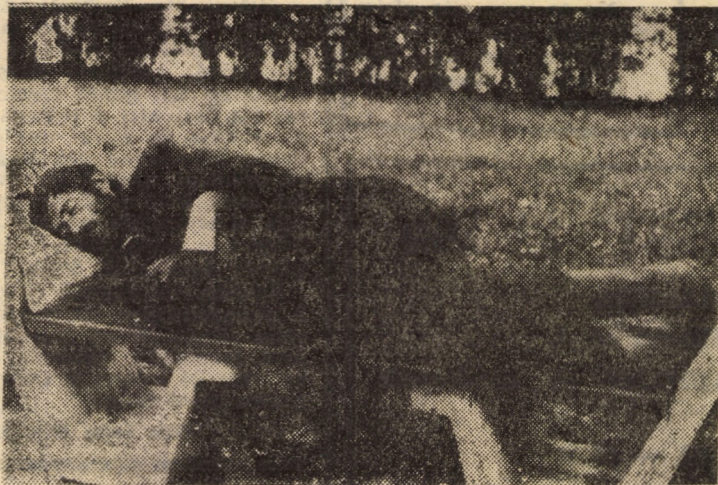
Dacă averea națională va fi înstrăinată prin vânzare, nivelul de trai al majorității cetățenilor va fi cel din țările Americii Latine iar dictatura partidului unic va fi înlocuită cu dictatura oligarhiei financiare care va acapara averea națiunii.

Cei care doresc să se informeze mai în amănunt sau să ne ajute în încercarea noastră de a TREZI NAȚIUNEA ROMÂNĂ ÎN CEASUL AL DOISPREZECELEA să ne contacteze la SOLIDARITATEA Național-Democrată în București, Calea Victoriei nr. 133—135, etaj VI, camera 6. Din provincie se poate telefona la 41 08 74, sau 48 88 53.

Orice popor are viitorul pe care știe să și-l pregătească! Încă nu este prea târziu!!!

Cerbul de aur Brașov '92

Cînd e să nu-ți meargă televizorul, sare prize; cînd înlocuiești prizele și se strică sonorul și pierzi... primii aspiranți la coarnele cerbului, pînă la o anumite Anușca (musulmană) pentru care „albas-trul infinit” nu poate fi decît în imperiul lui Alah. Și-apoi iară face „poc” o priză, lăsîndu-ți o voce frumoasă neidentificată. În sfîrșit, prizele destabilizatoare se potolească pe micul ecran apare un mare fluture bronzat, cu aripi imaculate, căruia nu-i pasă da-

Somn ușor, somn ușor, ai votat un dictator...

Foto: Iulian PREDA

...în așteptare

că va câștiga sau nu, din moment ce va duce cu el (cu ea, fiind vorba de Ariella, din R. Dominicană) căldura publicului românesc. Se potrivește la temperamentul latino-american. Din R. Moldova, o prezentă scenică (actoricească) de excepție — Luiza Pîslaru. În contrast (contrapondere) so-bra doamnă a cîntecului, Iolanda Kacymarek (Polonia) a cărei voce, cu profunde accente dramatice, a pus pe gânduri concurenții. Rusalca baltică Olga Rajecka (Letonia) ocel-dentalizată, cu voce cu tot,

ne-a dovedit că profesionalismul nu se împiedică de treptele scenei. Geanina Olaru (România) practică politica transparenței pe toate planurile: preferințe (fotbal, modă, animale), costum (voal) și voce, de aceea nu mai vrea să rătăcească printre „amăgici amintiri” și alte mofturi. Vrea să-i fie lăsată clipa. Tric Utami (Indonezia) „cea mai scurtă concurentă” (caracterizarea prezentatoarei) dar, eredem, cu o voce destul de „lungă” pentru a ajunge pe podiumul festivalului. Din Japonia, Mar Roca — temperamentală, exuberantă, „îndrăgostită de toată lumea”. (Un dobitoc zicea: mă da' ce ghe-lîșă faină). Eu cred că era mai mult tristă decît altfel. Ovidius Vigniauskas (Lituanian) cu tot timbrul său grav a dat-o destul de ușurel pe românește cînd ne ruga ca „mai presus de toate să rămînem oameni”. Și, la noi, a nimerit-o bine. Tonio Putrino (italian din Australia) a declarat că în elipa în care cîntecele sale nu mai spun nimic, se lasă de cîntat. Dar nu s-a lăsat. Și bine face că-i dă înainte...

Am mai văzut-o, în recital, și pe Linda și l-am mai aplaudat — pentru rolul de prezentator — pe Ricky.

Și așa a fost... seara a doua. SUTRA

A promite și a te ține de cuvînt

În ultima vreme (a se citi ultimii doi ani) problemele cetățenilor s-au înmulțit, diversificat, găsindu-se pentru ele tot mai greu o soluție. Lipsa de alimente, medicamente și îmbrăcăminte, alături de șomaj, birocratism, incompetența factorilor de răspundere, parvenismul indivizilor puși pe îmbogățire ne mărșăluie viața și mai mult decît înainte (a se citi înainte de dec. 1989). Cine dă din coate și își împinge nerusina-re înaintea reușite. Cine așteaptă cuminte, rareori poate să-și rezolve necazurile.

Așa s-a întimplat și eu doamna Gligorița Popescu, încadrată la S.C. „Libertatea” S.A. Sibiu, din 18 sept. 1989. D-na Popescu are familia formată din 4 membri, dintre care 2 copii minori. Familia Popescu locuiește într-un cămin de nefamilisti, care aparține de „Compa” (fostă I.P.A.S.) pe str. Oțelariilor nr. 4.

Conducerea S.C. „Libertatea” precum și sindicatul de aici, cunoaște necazurile doamnei Popescu. Se știe și despre boala de care suferă dînsa și de condițiile în care locuiește. Drept urmare, doamna Popescu este trecută pe lista de priorități la poziția 87 pentru apartament cu două camere. Necazul este că boala de care suferă d-na Popescu s-a declanșat la data de 1 noiembrie 1991, dată la care listele de priorități pentru anul 1992 erau deja întocmite.

După o lungă perioadă de spitalizare doamna Popescu solicită ajutorul celor care ar putea să o sprijine în obținerea unei locuințe. Trece pe la sindicatul din „Libertatea”, pe la conducerea societății, pe la Primăria municipiului Sibiu, se adresează pînă și Guvernului României, dar degeaba.

S.C. „Libertatea” nu dispune de spații de locuit, confruntîndu-se cu un foarte mare număr de cereri. Se face apel la Primăria municipiului Sibiu, prin adresa nr. 4079 din 3 iunie 1992, prin care S.C. „Libertatea” la rîndul ei soli-

cită ajutorul Primăriei: „Vă facem cunoscut că societatea noastră este de acord să-i fie atribuită d-nei Gligorița Popescu, sau soțului acesteia, o locuință corespunzătoare din fondurile primăriei, aceasta cu rugămintea de a nu ne fi diminuată cota de locuințe ce ne revine”. Adică, dați-i voi dintr-al vostru și pe noi lăsați-ne în pace. Bineînțeles că doamna Popescu rămîne în continuare fără locuință.

Primăria nu are locuințe și pe cele pe care le are nu poate să le dea decît pensionarilor sau cazurilor sociale care există. Dar, oare, doamna Popescu și familia dînsa nu este un caz social? Familia Chirca, în care amîndoi soții sînt șomeri și au patru copii cu care locuiesc în gazdă, nu este un caz social? Sau, familia Ichim, care numără 6 membri și locuiesc într-un cămin de nefamilisti al „Balanței”, clădit peste grămadă, este altceva decît un caz social?

Probabil, aceștia nu sînt cazuri sociale, pentru că nu au făcut greva foamei în fața Primăriei! Sau, pentru că nu au avut puterea de a minți, calomnia și urla în gura mare așa cum a făcut o „cardiacă”, ajutată să obțină un spațiu excedentă de 46 m.p.? Acești adevărați necăjiți sînt și vor rămîne așa pentru că greu se va opri cineva în dreptul lor ca să-i ajute.

Poate că anumite persoane de la primărie nu ar trebui să limiteze grija pe care sînt datorate să o poarte locuitorilor orașului. Poate ar trebui ca acolo să fie o mai competentă analiză a cazurilor prezentate.

Să revenim la cazul doamnei Gligorița Popescu. Dăm mai jos referatul privind situația social-economică și familială a doamnei Popescu, referat întocmit de Serviciul de Stare Civilă — Autoritatea Tutelară, nr. 4226/27 februarie 1992:

„REFERAT, privind situația social-economică și familială a numitei Popescu Gligorița domiciliată în Sibiu,

str. Oțelariilor nr. 50 A, bl. 1, sc. A, ap. 3, care solicită acordarea unui spațiu de locuit.

Numita Popescu Gligorița în vîrstă de 28 ani, este originară din loc. Vădastra, jud. Olh. Are ca pregătire Școala profesională și este încadrată ca muncitoare la S.C. Libertatea S.A., cu un salariu de 9200 lei.

Susnumita s-a căsătorit în anul 1982 în orașul Cîsnădie cu Popescu Alexandru, în vîrstă de 32 ani. Are ca pregătire Școala profesională și lucrează ca muncitor la COMPA S.A. cu un salariu de 10910 lei.

Din căsătoria susnumiților au rezultat doi copii:

— Anișoara Alina, născută la 20 ianuarie 1983, elevă în clasa a II-a la Șc. Gen. 20;

— Ionela, născută la 3 ianuarie 1984, elevă în clasa a II-a la Șc. Gen. 20.

Din cercetările efectuate rezultă că soțul Popescu, împreună cu cele două fiice minore locuiesc într-o garsonieră la blocurile de nefamilisti ale S.C. COMPA S.A., formată dintr-o cameră, bucatărie și baie, în suprafață totală de 20 m.p.

Susnumita Popescu Gligorița este bolnavă, prezintă diagnosticul T.B.G. PULMONAR și este în concediu medical din 1 noiembrie 1991 pînă în prezent.

Locuința este necorespunzătoare, cu igrasie, spațiu insuficient pentru 4 persoane.

Față de situația expusă, propun să i se acorde numitei Popescu Gligorița un spațiu corespunzător familiei sale. Inspector pr., Maria Marcu.”

Poate, totuși, cineva din primărie, pînă la urmă, își va face timp pentru aceste adevărate cazuri sociale, mai ales că nu și-ar face decît datoria față de cetățenii orașului.

Iar anumiți domni cu funcții să-și amintească proverbul românesc: „A promite este foarte ușor, a te ține de cuvînt este mai greu!”.

Dan Ioan BOGDAN

De la Garda Financiară

În urma sesizării unor cetățeni din Gura Riului, Garda Financiară s-a deplasat la fața locului unde, conform procesului verbal de control a constatat că Bobiția Vasile a încălcat Legea 12/1990, republicată în 1991.

Este vorba despre efectuarea de prestări servicii cu o combină proprietate personală fără a fi autorizat în acest sens și fără a avea evidențiate în documentele contabile veniturile realizate din activitatea respectivă.

Au fost luate măsuri în consecință: amendă contravențională în valoare de 30 000 lei și confiscarea sumei de 30 000 lei constituind veniturile necuvenite, conform art. 6 din Legea 12/1990 republicată în 1991.

NOTE — NOTE — NOTE — NOTE

MĂRUL ȘI CARTOFUL

Am fost martoră, în urmă cu cîteva zile, la o scenă petrecută în aprozarul de pe B-dul Mihail Viteazul (fără ea vinzătoarea să „miroase” prezența presei, drept pentru care mi s-a adresat la per tu, ca de obicei). O femeie avea în plasă un kilogram de cartofi cumpărați cu 85 lei de la această unitate. Venise de-acasă cu ei, pentru că marfa, frumoasă pe dinafară, era putredă și stricată pe dinăuntru. Vinzătoarea a făcut tărăboi

și nu i-a primit, că doar nu sînt aici primele nici ultimele gunoarie pe care le vinde. Cartofi ca măruș din povești... vă amintiți cum a sîrșit-o cotoroanța? Și încă un obicei prost al celor de la aprozari: expun în vitrină marfă selectată de-ți ia ochii, și zici că face prețul, în timp ce, ajuns acasă, clientul constată că în plasă are marfă de altă calitate. S-o găsi ad de cojocul cui trebuie?

TOT FELUL DE AMBALAJE

Gestionarii se plîng că, de multe ori, ambalajul e tot atât de (sau chiar mai) scump decît produsul pe care trebuie să-l vîndă, fără beneficiu. La centrele de sticle și borcane te lovești mereu de lipsa de ambalaje. Multe produse sînt prost ambalate. La Chimicale, în Hipodrom III, am încercat deunăzi să cumpăr o cutie cu detergent și n-am reușit, pentru că toate erau sparte. Multe produse sînt greu de folosit din cauza ambalării defectuoase. Putem da,

din păcate, și exemplul produselor farmaceutice. În urmă cu vreo 2—3 luni am cumpărat de la o farmacie (nu știu dacă interesează care a-nume) o sticlută cu picătură pentru nas, pe care nu le-am putut folosi din cauza capacului care nu se desprindea de sticlută. Altfel, capacul de la sticluta de Brofimen nu stătea fixat ca să se poată lua mîna picăturile indicate de medic. Zilele trecute am pătît același lucru, cu o sticlută de Bixtonim. Ce să mai cred?

PRINTRE DUGHENE ȘI BUTICURI

Dorim să atragem atenția comercianților să-și îndrepte atenția spre produse de stric-tă necesitate. Buticurile (pe românește sau străineze) sînt

ticsite de mărfuri de care nu avem nevoie, în timp ce în tot orașul nu găsești un năsturel pentru lenjeria de pat. Halal privatizare!

INCREDIBIL DAR ADEVĂRAT!

Ne plîngem că străzile sînt într-o stare proastă, la care încălțămînta noastră, mult prea scumpă și nu tocmai de bună calitate, nu mai face față. Iată că, dacă străzile mai sînt încă așa cum sînt, s-au gîndit unii și la încălțămînt!

N-o să vă vină să credeți, dar la „încălțămînta — femei” s-au vîndut, în 24 iunie, s-aboți cu 51 lei și sandale cu prețuri între 100 și 200 lei. Uite că se poate!

Gabriela BALAN

Mica publicitate

VÎNZARE

• Vind video recorder TVA. Sibiu, str. Filarmonicii nr. 23, ap. 6. (981)

DIVERSE

• Vă invităm în GERMANIA cu autocarul în zilele de 30 iunie, 11, 20 și 31 iulie — 11 000 lei. Telefon 44 46 48. (929)

• Transport marfă și persoane cu microbuze, camioane, urban și interurban. Telefon 44 65 20. (CEG)

• WAV REISEN transportă persoane până la Köln. De asemenea, pachete și lazi la plecări definitive. Obținem asigurare medicală. Telefon 92/43 11 57. (941)

ANIVERSARE

Pentru CAMELIA, alături de tradiționalul „La mulți ani!”, sănătate, dragoste și multă, multă fericire din partea celor dragi. (P.G.)

DECES

Cu adîncă durere în suflet regretăm dispariția fulgerătoare a dragului nostru nepot și verișor

VASILE ZAHARIE

— 18 ani —

(din Valea Viilor)

Cît ai trăit te-am iubit. Cît vom trăi te vom plînge. Nu te vom uita niciodată dragă Tia.

Unchiul Ilie, tusa Ana și verișorii Iluță, Anișoara și Laly

Cineva nu-și face datoria!

Speram odată cu trecerea timpului multe din faptele care nu aveau un curs normal se vor îndrepta și mecanismul dezordonat al serviciilor de după revoluție se va ordona și el încet, încet.

Se pare, însă, că nu a fost așa. Dacă au dispărut vechile anticipații în ceea ce privește „presa de o anumită factură”, au apărut, probabil, altele noi, pentru că altfel nu se explică de ce ziarul nostru nu ajunge la abonați, sau nu ajunge la timp. Cîtăm mai jos dintr-o scrisoare pe care am primit-o la redacție:

„Ziarul 21 — Radical nu ajunge la Axente Sever, la abonați, decît de 2—3 ori pe săptămînă. Această situație, există de mai multă vreme și nu s-a luat nici o măsură în acest sens de către cei în drept. Nimeni nu are dreptul să oprească accesul la cuvîntul scris, indiferent de opțiunile și simpatiile noastre politice sau publicistice. Semează: Apostol N. Mihai”.

Sperăm că această situație a abonamentelor neonorate de către „Rodiped” va fi soluționată favorabil, evident, de cei care își încasează salariile pentru acest lucru.

Dan Ioan BOGDAN

MAPAMOND

O PIATĂ COMUNA A MĂRII NEGRE

ISTANBUL — Conferința celor 11 state din bazinul Mării Negre (România, Bulgaria, Albania, Grecia, Turcia, Rusia, Ucraina, Moldova, Gruzia, Armenia, Azerbaidjean) s-a încheiat cu un acord pentru încetarea conflictelor din fosta Uniune Sovietică, semnat de șefii de state din părțile beligerante. Cele 4 țări: România, Moldova, Ucraina, Rusia au fost de acord cu trimiterea de observatori O.N.U. în Moldova, pentru a separa părțile angajate în conflict. A fost discutată și situația din fosta Republică Federală Iugoslavia, iar președintele albanez Berisha l-a caracterizat pe liderul sîrb Miloșevici, un „Saddam al Balcanilor”. Conferința a prilejuit întîlniri neprevăzute ale șefilor de state care au contribuit în mod neașteptat la destinderea relațiilor. Astfel, premierul Mitsotakis, la o conferință de presă din aeroportul capitalei elene, sosit de la Constantinopol (cum numesc grecii Istanbulul) în drum spre Lisabona, a declarat că în „Declarația de la Constantinopol” s-a încheiat un acord de reglementare a situației economice și comerciale, a statelor participante, după prototipul țărilor vest-europene din Piața Comună”.

FLASH

• Cape Canaveral — Joi a fost lansată naveta cosmică „Columbia” cu 7 astronauți la bord (două femei și 5 bărbați) cu cea mai lungă misiune spațială (13 zile). Vor fi parcurse 206 orbite la o altitudine de 294,5 km.

• Londra — În largul coastelor din sud-estul Angliei a avut loc un incident maritim între nave de pescuit din Franța și Anglia. Pescarii francezi au tăiat plasele de pescuit ale navel britanice. Autoritățile engleze au ordonat unui dragor de mine englez să intervină împotriva traulerului francez.

• Tirana — În Albania a fost restabilită ordinea clericală, după 15 ani.

M. CHIRIAC

Despre arta muzicală

Luni, 29 iunie, la ora 17, în sala U.S.S.M., secția audiovizuală a Bibliotecii „ASTRA” vă invită la o „Încursiune în istoria artei muzicale”. Expunerea va fi făcută de profesorul Remus Rizescu. (M. G.)

TURSIB R.A. SIBIU

cu sediul în Sibiu
Calea Dumbrăvii,

ANUNȚĂ LICITAȚIE

în data de

1.07.1992,

ora 10

pentru

VÎNZAREA

următoarelor

MIJLOACE FIXE:

- Autobuz I.K. 211 — 2 buc.
- Autobusculantă R. 8 135 — 1 buc.
- Autocamion S.R. 113 D — 1 buc.
- Autocisternă R. 8 135 — 1 buc.
- Microbuz T.V. 14 D — 3 buc.

Pentru relații suplimentare vă puteți adresa la sediul regiei, telefon 42 61 00 int. 25.

(303)

S.C. „PRODCONSTRUCT” S.A. Sibiu

cu sediul în Sibiu,

str. Viile Sibiului nr. 1,

EXECUTĂ TRANSPORTURI cu următoarele mașini:

- AUTOTRACTOR SA — 19 t;
- AUTODUBE — 8 t;
- TRACTOR CU REMORCĂ.

Relații suplimentare la telefon 41 48 93 sau 41 59 04.

— 303 —

Decizia nr. 33

din 24.06.1992

cu privire la desemnarea magistraților ca președinte și locțiitor în vederea alegerii primarului în Gura Riului din 28.06.1992

Președintele Tribunalului Județean Sibiu,

Avînd în vedere prevederile art. 21 din Legea nr. 70/1991, privind alegerile locale și a Hotărîrii Guvernului României, prin care s-a stabilit data alegerii primarului din Circumscripția Electorală Gura Riului, județul Sibiu în ziua de 28 iunie 1992,

În temeiul art. 21, al. 7, din Legea nr. 70/1991 și art. 24 din aceeași lege,

DECIDE:

Art. 1. Se modifică decizia nr. 21 din 5 mai 1992 a Tribunalului județean Sibiu, după cum urmează:

— Domnul magistrat Voinea Gheorghe se desemnează locțiitor de președinte, în locul domnului Dan Dragomirescu, al Comisiei Electorale de Circumscripție Gura Riului, pentru alegerea de primar al acestei comune, din data de 28.VI. 1992.

Art. 2. Prezenta decizie va fi adusă la cunoștința celor interesați prin difuzare și publicare.

PREȘESINTE,

VĂJA GHEORGHE

— 302 —

CONCURSUL „AS”

Cupon de participare-etapa V

1. Din ce an datează cea dintîi Constituție a României?

- a) 1848
- b) 1864
- c) 1866

2. Cine a elaborat „Declarația de independență” a Statelor Unite ale Americii?

- a) F.D. Roosevelt
- b) Th. Jefferson
- c) H. Truman

3. Cine a rostit celebra expresie „Ecce homo!”?

- a) Titus Livius
- b) Napoleon Bonaparte
- c) Pontius Pilat

NUMELE _____ PRENUMELE _____

ADRESA _____

VEL _____

VIRSTA _____ SEMNATURA _____

■ Depuneți cupoanele cu varianta corectă (încercuți!) la adresa: P.N.T.C.D. — Tineret, str. G-ral Maghera nr. 3, 2400 — Sibiu ■ Ultima zi de primire a cupoanelor este vînzarea ■ Pot participa toți tinerii între 14—24 de ani ■ Tragera la sorți și premierea are loc sîmbătă, la ora 17.00, la sediul P.N.T.C.D. — în prezența concurenților.

■ REȚINETI! Participînd la etala de „Dialoguri săptămînale” — în fiecare miercuri, ora 17.00, la sediul P.N.T.C.D. — aveți o șansă în plus să răspundeți corect la întrebările concursului „AS”.